

Державний устрій П`ятої республіки у Франції

Підготувала

Студентка факультету історії та права

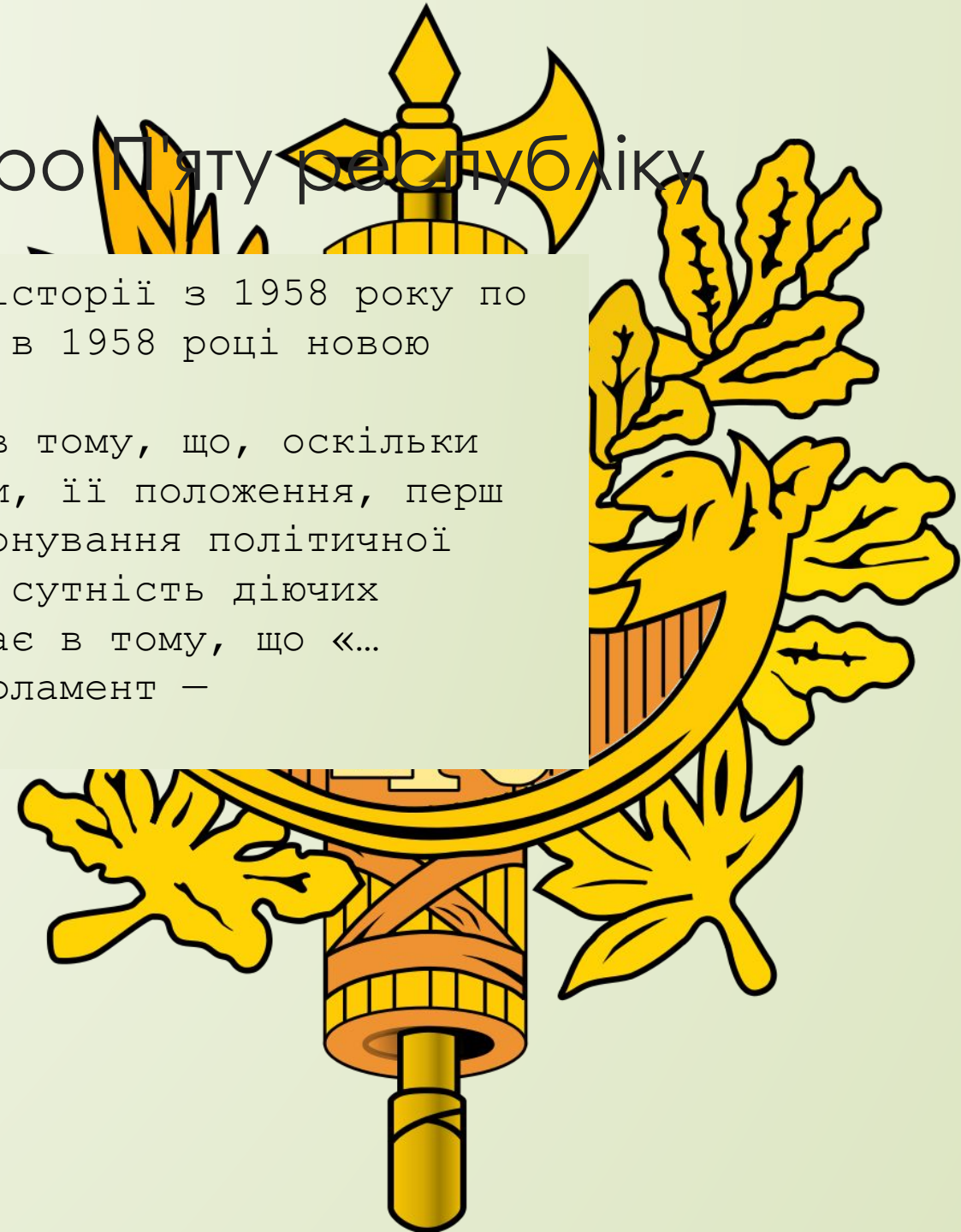
11 групи

Перерва Єлизавета

Загальні відомості про П'яту республіку

П'ята республіка – період французької історії з 1958 року по теперішній час, визначається прийнятою в 1958 році новою конституцією Франції.

Особливість даної Конституції полягає в тому, що, оскільки вона складалася професійними політиками, її положення, перш за все, адресуються на практику функціонування політичної системи. Як сказав Домінік де Вільпен, сутність діючих французьких державних інститутів полягає в тому, що «... Президент – керує, уряд – управляє, парламент – законодавствує ...»

Особливість даної Конституції полягає в тому, що, оскільки вона складалася професійними політиками, її положення, перш за все, адресуються на практику функціонування політичної системи. Як сказав Домінік де Вільпен, сутність діючих французьких державних інститутів полягає в тому, що «... Президент – керує, уряд – управляє, парламент – законодавствує ...»

Державний розвиток французької республіки

- У ХХ ст. Франція з найбільшої колоніальної імперії перетворилася майже в чисто унітарна держава. Країна розділена на 95 департаментів, департаменти на комуни. Крім метрополії, "власне Франції", до складу держави (територія 551.6 тис. кв. Км, населення 56 млн. чол.) Входять також чотири "заморських департаменту" - Гваделупа, Мартініка, Реюньон, Гвіана, "заморські території" - Нова Каледонія , Французька Полінезія, острови Уолліс і Футуна і дві "територіальні одиниці" з особливим статусом - острови Майотта, Сен-П'єр і Мікелон.

За формою правління Франція - республіка, в якій елементи парламентарної республіки поєднуються з елементами президентської. Діюча Конституція - Конституція Французької республіки вступила чинності 5 жовтня 1958 р. вона затвердила державний лад, який отримав назву П'ятої республіки.

Конституція 1958 р

Як результат зміни співвідношення політичних сил у країні, була затверджена на референдумі 28 жовтня. Прямим приводом для її прийняття послужив фашистський заколот в Алжирі, тодішній французькій колонії, і загроза громадянської війни в самій метрополії. Буржуазні партії були одностайні і проголосували в Національних зборах за передачу всієї повноти влади "сильної особистості" - генералу Шарлю де Голлю.

В умовах кризи він зажадав надання йому повноважень з вироблення нового тексту Конституції. Парламент, вказавши лише п'ять найбільш загальних вимог до основного закону, відмовився від контролю за його створенням. Проект був переданий на референдум, оминувши парламент. В основу документа лягли конституційні погляди Шарля де Голля, висловлені ним, головним чином, у промові в Байе 16 липня 1946

Складові:

- Конституція складається з преамбули, 15 розділів і 92 статей. Розділи різні за обсягом. Наприклад, розділи XIII XIV включають по одній статті. Найбільш великі розділи присвячені Президентові Республіки (15 статей) і відносин між парламентом і урядом (18 статей). Обсяг останніх положень вказує на основне в акті - систему органів державної влади та на виключне становище в них глави держави (не випадково, що вже другий розділ включає положення про Президента Республіки).

Основний закон 1958 р. встановив ієрархію юридичних норм, що діють в країні. Її вінчає Конституція, нижче органічні закони - нова категорія, вперше введена в обіг, ще нижче - прості закони. Деякі особливі знаходяться закони, прийняті на референдумі, міжнародні договори та угоди, належним чином ратифіковані Францією.

Прапори України та Франції

Генерал де Голль

